

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Μολονότι η «Κυθηραϊκή Δράσις», εφημερίς καθάρως τοπικιστική, έχει θέσει ως αρχήν της την αποφυγήν πάσης αναμείξεως εις την γενικήν πολιτικήν της χώρας, κρίνομεν ότι θα ήτο παράλειψις ασυγχώρητος, αν ήδη, οτε κλείει ολόκληρον έννεάμηνον από της επελευθέρσεως, κατ' Αύγουστον του παρελθόντος έτους, ριζικής μεταβολής εις την χαώδη πολιτικήν κατάστασιν του Κράτους, δέν εσπεύδομεν να τονίσωμεν πόσον ουσιαστική διά την ασφάλειαν της Έπικρατίας και την ευημερίαν των κατοίκων της, υπήρξεν η χειρονομία του Έθνικού μας Κυβερνήτου και η έγκρισις ταύτης υπό της Α. Μ. του λαοφιλοῦς βασιλέως μας.

Τούτο δέ οχι διά τους εις τὸ έσωτερικόν διαμένοντας Κυθηρίους, οίτινες άμεσον έχουν την αντίληψιν των άγαθών της μεταβολής, όσον διά τους άνα τὰ πέρατα της γῆς έγκατεσπαρμένους άδελφούς μας, οίτινες μετά δέους προσπένειον εις την κρατούσαν μέχρι της 4ης Αύγουστου κομματικήν κρασίαν, και οίτινες, εις τὰ άπομεμακρυμένα σημεῖα των ξένων χωρῶν που διαβιούν, σπανίως λαμβάνουν γνώσιν έγκρίως διά τὰ εις την χώραν των συμβαίνοντα.

Εἴνε εις πάντας γνωστόν ότι, εις την χώραν αὐτήν, εἰς τὰς τὰς φῶτα εις τὸν λοιπὸν κόσμον μεταλαμπαδεύθησαν, ο κομματισμός διεῖπε τὰ πάντα και οτι τὸ δημόσιον χρήμα διασπαρίσθη διά την ικανοποίησιν των φίλων του εκάστοτε κρατούντος πολιτικοῦ κόμματος ασυλλογίστως. Συνεπεί, τούτου η κρατική μηχανή είχε παραλύσει· η πειθαρχία εις τὸν στρατόν—κομματικὸν και αὐτόν καταστάνατα έργων—έλειπεν, ο στόλος ήτο άθροισμα πλοίων χωρίς μαχητικότητα, η άμυνα της χώρας είχαν έγκαταλειφθῇ εις τὸ έλεος του Θεοῦ και, τέλος, τὰ οικονομικά μας ήσαν τῶσον άθλια, ώστε άνευ της συνάψεως νέου δανείου και άνευ νέας άγρίας φορολογίας του στεναζόντος υπό τὸ βάρος τῶσων και τῶσων υποχρεώσεων λαοῦ, η χρεωκοπία ήτο άναπόφευκτος. Και μέσα εις τὸ χάος αὐτὸ της ὕλικης και ηθικῆς καταπτώσεως, οὐδεμία έλπίς σωτηρίας, αφού οί εκλεγέντες από τὸν λαὸν διά να κατευθύνουν τὰς τύχας του πολιτικοί, εις την κατάληψιν της εξουσίας και μόνον αποβλέποντες, δέν εδείκνυνον διαθέσεις συνεννοήσεως διά την σωφρονα διακυβέρνησιν του δυσμοίρου αὐτοῦ τόπου. Άπεναντίας ο διαφθορῶς χαρακτήρων και συνευθύνων κομμουνισμός, η καταστροφική αὐτή έρυθρά λαίλαψ που κατά της ήσυχίας της ὕψηλιν η Μόσχα εξαπέλυσεν, έπωφελοῦμενος της άποπνύσεως του λαοῦ, ήπλωνεν ολοταχῶς άνα τὰς πενομένης λαϊκῆς μάζας τούσπλοκάμους του και η ήπειλει την καταστροφήν και των τελευταίων υπολειμμάτων της κοινωνικῆς εὐρυθμίας!...

Εἰς την κρίσιμον ταύτην στιγμήν, που η ολοκληρωτική καταστροφή την Έλλάδα ήπείλει, ήλθε πρὸς σωτηρίαν της η σιδηρὰ θέλησις του Ιωάννου Μεταξά. Και ο σοφὸς έπιτελάρχης των Βαλκανικῶν πολέμων, ο μόνος στρατιωτικὸς και πολιτικὸς που προείδε τόσο καθαρὰ την ολεθρίαν έξβασιν της Μικρασιατικῆς έκστρατείας και συνέστησε την άποφυγήν της, εγκαταλείπων κατὰ μέρος πάντα διαταγμὸν και ένθαρρυνόμενος από τὸν λαοφιλή μας Άνακτα, ανέλαβε τὸ βαρὺ έργον της σωτηρίας της Χώρας. Οὕτω την 4ην Αύγουστου του λήξαντος έτους—ήτις θα παραμείνῃ χρυσοῖς γράμμασιν άναγεγραμμένη εις τὰς δέλτους της Έλληνικῆς Ιστορίας, εις αἰῶνα τὸν άπαντα—προέβη εις την έγκαινίαν της σωτηρίας πολιτικῆς, χάρις εις την όποιαν οριστικῶς πλέον εἰσώθημεν.

Και διά πρώτην φοράν, μετά τόσα έτη ελευθέρου της Χώρας βίου, άντικρύζομεν ήδη στρατὸν άκομμάτιστον, καλῶς ήκρημένον, πάνοπλον, έτοιμον να φρουρήσῃ αλώβητα τὰ όρια του κράτους και να τιμωρήσῃ σκληρῶς πάντα όστις ήδελεν έπιβουλεύθῃ την άκεραιότητα αὐτοῦ.

Πρώτην φοράν, ήδη, βλέπομεν τὸν προϋπολογισμὸν ισοσκελιζόμενον, χωρίς δάνεια και φορολογίας, άλλ' άπεναντίας με έλάφρυνσιν των βαρῶν των πενομένων τάξεων!...

Άλλὰ δέν εἴνε τούτο και μόνον. Μέχρις ώρας, ο έργαζόμενος κόσμος, παρὰ τὰ δικαιώματα των άπεργιών, ήτο σκλάβος του άπεινούς κεφαλαίου. Ἡδη, ο κ. Μεταξάς, τὸν κατέστησεν άπολύτως ελευθέρου και συνεργάτην αὐτοῦ. Μέχρι της 4ης Αύγουστου η νοσοκομειακή περιθαλψὴ των πασχόντων πτωχῶν, ήτο κατ' άνέγκην και ο κ. Μεταξάς την κατέστησεν έφικτήν. Μέχρι τούδε ήσφάλεια του άγρότου ήτο σκιά και ο κ. Μεταξάς την κατέστησεν άπολύτως ὑπαρκτήν. Μέχρι της χθδς ή άνεργία έμάστιζε την χώραν έπικινδύνως. Και ο κ. Μεταξάς την εξήφηνεν. Μέχρι της 4ης Αύγουστου οί νόμοι ήσαν γράμματα ξηρά. Ἡδη κατέστησαν οὐσία διά πλουσίους και πένιτας.

Πῶς λοιπόν, υπό τοιαύτας συνθήκας, θα ήδύνάτο τις να μείνῃ άσυγκίνητος και πῶς θα ήτο δυνατόν να παρέλθῃ τὸ γεγονός χωρίς να τὸ εἰσάγῃ;

Ἡμεῖς, πιστεύοντες άκράδαντως ότι η εὐτυχία εκάστης Έλληνικῆς επαρχίας, ήρτηται άπολύτως εκ της συνολικῆς του Κράτους εὐημερίας, εὐρυθμίας και δικαίας διακυβερνήσεως, δέν ήτο δυνατόν να μείνωμεν άσυγκίνητοι πρὸ της 4ης Αύγουστου, έπελευθούσης μεταλλαχῆς, ήτις εξήφαισε την τελευτήν λειτουργίαν του Κράτους και να μη εξαίρωμεν τὰ άγαθὰ της άποτελέσματα, άπολύτως βέβαια ότι οί συμπατριῶται μας θα συμφωνῶσιν μαζί μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΧΟΡΑΝ

Μεγαλοπρεπέστατα εορτάσθη και έφέτος η έθνική εορτή της ΚΕ· Μαρτίου εις την Χώραν. Την παραμονήν της εορτής ώμίλησεν έντός του Διδακτρίου του Γυμνασίου εις τούς μαθητάς τὸ Σχολείου ο γυμνασιάρχης κ. Σπυρ. Στάθης, την δέ ήμέραν της εορτής και μετά την δοξολογίαν έν τῇ πλατεί τῷ Έσταυρωμένου και από τὸν εἰσώστον της οικίας του συμβολαιογράφου κ. Παν. Νικηφοράκη εξέφωνησε έμπνευσμένον πανηγυρικὸν πρὸ τὸν συγκεντρωμένον πλήθος ο καθηγητῆς του Γυμνασίου μας κ. Γιάννης Μιχαήλτος. Έπικολούθησε παρέλασις των μαθητῶν των Σχολείων διά μέσου της κεντρικῆς οδοῦ της πόλεως. Την 7ην άπογευματινήν ώραν από της σκηνῆς της αἰθούσης του «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» άπηγγέθησαν λίαν έπιτυχῶς παρά μαθητῶν και μαθητριῶν του Δημοτικοῦ Σχολείου διάφορα πατριωτικά ποιήματα και μετά ταῦτα από της αὐτῆς σκηνῆς έπαίχθη παρά μαθητῶν του Γυμνασίου τὸ μονόπρακτον πατριωτικὸν δράμα του κ. Β. Ρῶτα «Νά ζῇ τὸ Μεσολόγι». Τὸν πρωταγωνιστοῦντα ρόλον του πατὰ υπεθύδῃ έπιτυχῶς λίαν ο καθηγητῆς των Τεχνικῶν κ. Έμμ. Δεκαβάλλας, ο όποιος και κατεκεύασε τὸ σκηνοθετικόν, ώραιότατα και καλλιτεχνικώτατα. Διεκρίθησαν έπίσης διά τὸ θαυμασίον παιδισμόν των και αἱ μετασχοῦσαι έρασιτέχνιδες άπόφοιτοι του Γυμνασίου μας Δες Εὐγενία Ἀρώνη εις τὸν ρόλον της Γεωργίας και Ἑλλη Πετροχειλοῦ εις τὸν ρόλον της Χρυσούλας. Και όλαι έν γένει οί μετασχόντες υπεθύθησαν μεθ' ικανοποιητικῆς έπιτυχίας τούς ρόλους των.

Έξαιρετικῆς λαμπρότητας προσέδωσαν εις τὸν εορτασμὸν της Ἑθνικῆς Ἑορτῆς ο κατόπιν του τελευταίου αναγκαστικοῦ Νόμου γενικός σημαιοστολισμός της Πόλεως.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΑ ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΤΡΑΧΩΜΑΤΩΝ

Εν Ἀθήναις τῇ 29/3/37
Κύριε Διευθυντά,
Τὸ Ὑπουργεῖον Τύπου και Τουρισμοῦ πρὸς ένισχυσιν της διαφωτιστικῆς άποστολῆς του Ἑπαρχιακοῦ Τύπου εἰς τὸν διαφθον γένειον και τοπικόν ζήτημάτων, έχει την τιμήν να σας διαβιβάσῃ την κάτωθι πραγματείαν του Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς και τὰς σχετικὰς οδηγίας του διά την μαστιχοῦσαν άτυχῶς πολλὰς περιφέρειάς της Χώρας οφθαλμικήν πάθειν των τραχωμάτων την όποιαν παρακαλεῖ να δημοσιεύσῃτε.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΧΩΜΑΤΟΣ
Τὸ τραχῶμα εἶναι μία άρρώστεια των ματιῶν τὸν άνθρώπου πολὺ κολλητική. Ἐπειδὴ εἰδὸς στην Έλλάδα πολλὸς κόσμος υποφέρει από αὐτήν, εἶναι άνάγκη ο Έλληνικός λαὸς να μάθῃ να προφυλάγεται από τὸ τραχῶμα.

Τὸ τραχῶμα εἶναι άρρώστεια πολὺ βασανιστική κρατεῖ γ' ὅλην τὴν ζωὴν τὸν άνθρώπου άν δὲ γιαιρευθῇ και μάλιστα όταν εἶνε καιρὸς άκόμην, εἶναι άνάγκη ο Έλληνικός λαὸς να μάθῃ να προφυλάγεται από τὸ τραχῶμα.

Πολλὰς φορές τυφλώνει τὸν άνθρώπον. Ἀλλὰ κι' αὐτοῦς που δέν τυφλώνει τούς βασανίζει γ' ὅλην τὴν ζωὴν και τούς κάνει να μὴ μποροῦν να δουλεύουν η δουλεύουν πολὺ δύσκολα.

Τὸ τραχῶμα εἶναι ὑποὸν άρρώστεια και πολλές φορές τὰ μάτια των τραχωματικῶν στην άρχὴ δέν φαίνονται ότι εἶνε άρρώστα, και οἱ οἱ ίδιοι έξερε τὴν άρρώστειαν του. Τὸ καταλαβαίνει άργότερα, όταν πιά η άρρώστεια παραωρήσῃ άρκετά άκαρίχη και τὸν βασανίζει και να τὸν δύσκολέψῃ σὴ δουλαίει του.

Ἐκεῖνος που έχει τραχῶμα νομίζει την νόστα ότι τὰ βλέφαρά του εἶνε ξερά, τὸ πρῶτο πολλές φορές εἶνε κολλημένα, τρέχουν τὰ μάτια του δάκρυα, τὰ βλέφαρά του δὲν τὴν ήμερα εἶνε βρεαία και δέν βλέπει καλά.

Όταν προχωρήσῃ η άρρώστεια, άρχίζουν και πόνοι σὴ μάτια, πολλές μαλιστα φορές άνοποῦροοι, τὸ φῶς σκοτίζεται και παρασώστερο και τότε ο τραχωματικός σκετάται τὰ μάτια του με μαύρα γυαλιά και μαύρα πανιά άκόμα, γιατί δέν μπορεί να κιντάρῃ σὸ φῶς, πὸδ τὸν έμποδίζει πάρα πολὺ και τὸν κάνει να πονῇ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ καναντανε δοοι τραχωματικοί δέν κάνουν βεραπεία.

Τὸ τραχῶμα κολλάει εύκολώτερα και περισσώτερο σὴ μάτια παιδιῶν, πὸδ τὸν πέρνουν απ' τὴν τραυματική τους ήμέρα, τὰ άδελφά και τούς άλλους συγγενείς, ὕστερα καμμία φορά κι' απ' τὸ σχολεῖο από άλλα τραχωματικά παιδιὰ. Τὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ κολλάνε απ' τὴν ήμέρα τους, παθαίνουν την άρρώστειαν γιατί αὐτὴ χωρίς να προσέξῃ, χωρίς να εἶνε καθαρή, τὰ σκουπίζει με τὰ δικά της βρώμικα μαντήλια και τὴς πεσέτες και καμμία

φορά με τὰ βρώμικα δάκτυλά της. Ἀλλὰ κι' οί μεγάλοι κολλάνε ο ένας από τὸν άλλον τὸ τραχῶμα, όταν μέσα σὸ σπίτι εἶνε ένας συγγενής η ένας πηρέτης τραχωματικός, και πὸδ χωρίς να προσέξουν σκουπίζουνται ὅλοι με την ίδια πετοῖα, τὰ ίδια μαντήλια, πιάνουν τὰ πράγματα πὸδ πιάει αὐτός η κοιμῶνται μαζί. Τὰ ίδια γίνονται σὴ εργοστάσια, σὴ μαγαζιά και σὸς δρόμους άκόμα, όπου πολλοί μικροπραματευτάδες μαζί με τὸ έμπόρεμα και τὰ χαρτονομίσματα πὸδ μάς αλλάζουν ὕπαρχει ο φῶς να μάς κολλήσουν και τὸ τραχῶμα τους. Ὡστε λοιπὸν ο εύκολώτερος τρόπος γιά να κολλήσῃ τραχῶμα ένας γερός από ένα τραχωματικό, εἶνε να μεταχειρίζεται την πετοῖα του, τὸ μαντήλι του, τὰ βιβλία του, τὰ εργαλεία του και οἱ οἱ οἱ αὐτοῖς άλλο πράγμα απ' τὸ χέρι του, και να βρίσκει πάντα σὴ στενὴ σχέση μαζί του ὅπως π. χ. να κοιμάται μαζί.

Γι' αὐτὸ τὸ τραχῶμα εἶνε άρρωστία που κολλάει εύκολώτερα σὴ ανθρώπους που κατοικοῦν πολλοί μαζί και δέν κρατῶν τούς δροῦς της ὕγιεινῆς. Ἡ άκαθαρία του άνθρώπου και τὸ σπυτιλὸ βοήθειά πολὺ σὸ εἰσάγουν τὸ τραχῶμα τους. Καί εἶνε γνωστό, πὸς άνδραπο και βαρὺ δύσκολα παθαίνει τραχῶμα, γιατί προσέχουν να μὴ πιάουν τὰ μάτια τους, να μὴ σκουπίζονται με ξένες πετοῖες και μαντήλια άλλων.

Να προφυλαχθῇ απ' τὸ τραχῶμα εἶνε πράγμα όχι πολὺ δύσκολο. Τὸ πρῶτο προφυλακτικὸ μέσο εἶνε η άτομική καθαριότητα. Ὡστερα πρέπει να προσέχουν να μὴ σκουπίζονται με μαντήλια και πετοῖες άλλων έστω και άν νομίζουν πως δέν έχουν οί άλλοι άρρώστα μάτια, γιατί πολλές φορές τὰ τραχῶματα δέν φαίνονται απ' έξω, και μάλιστα πολλοί τραχωματικοί δέν έξερον πὸς έχουν τραχῶμα ὕστερα πρέπει οί ήμέρες να προσέχουν να εἶνε καθαρά τὰ παιδιὰ τους, να μὴ τὰ σκουπίζουν με τὰ μαντήλια τους και τὰ δάκτυλά τους, να μὴ τ' άφνύνουν παίζοντας με άλλα παιδιὰ που έχουν μάτια νομμένα, τὸ σπῆτι τους να εἶνε καθαρό και κάθε ένας να έχῃ δοο μορβὴ δική του πετοῖα και δικὸ του μαντήλι.

Τὸ ἴδιον κι' οί μεγάλοι πρέπει να προσέχουν πολὺ τὸν αὐτὸ τους και τούς άλλους. Κάθε ένας πρέπει να έχῃ δικὰ του πράγματα γιά να σκουπίζεται, να πλύνῃ ταχτικά τὰ χέρια του ὕστερα από κάθε δουλαίει και να ξερε τὴ δοο καθαρά κι' άν νομίζουν τὰ χέρια μας, ποτὲ δέν εἶνε άρκετά γιά να σκουπισοῦμε με αὐτὰ τὰ μάτια μας.

Πρέπει να ξερώμεν δι γύρω μας ζῶντε άλλοι άνθρωποι τραχωματι-

κοί, με τούς όποιους κάνουμε μαζί δουλαίει, αγοράζουμε από αὐτοῦς πράγματα, μάς δίνουν χρήματα, μάς χαίρειτον, με τὰ χέρια τους και δι' απ' αὐτοῦς μποροῦμε να κολλήσουμε τραχῶματα. Ὡστε να προσέχουμε εἶνε άδύνατον να τούς άποφύγουμε, γι' αὐτὸ ένα μόνο άποτελεσματικό μέτρο ὕπαρχει, να νομίζουμε δι τὰ χέρια μας εἶνε πάντοτε βρώμικα και να μὴ τὰ φέρνουμε σὴ μάτια μας. Πρέπει να ξερώμεν δι προφυλακτικὸ φάρμακο γιά τὰ τραχῶματα δέν ὕπαρχει κανένα και δι μοναδική προφυλαξὴ εἶνε δοο εἴπαμε γιά την καθαριότητα και γιά τὰ χέρια μας. Μ' αὐτὸ και μόνο μποροῦμε με κάποιον άσφαλεια να προφυλαχθῇ, απ' τὸ τραχῶμα. Πρέπει άκόμα να ξερώμεν πὸς τὸ τραχῶμα θέλει πολὺν καιρό και ὕμνηον γιά να γιαιρευθῇ, άκόμα δὲ πὸς και δοο βεραπεία να κάνῃ ένας τραχωματικός και σ' δοο κολὴ κατάστασιν κι' άν εἶνε πιά τὰ μάτια του, πάντοτε σκεδὸν εἶνε έπιφοβος να κολλήσῃ και σ' άλλους τὸ τραχῶμα. Γι' αὐτὸ γιά να περιορισθῇ τὸ κακὸ πρέπει να φροντίζουμε δοο δέν έχουν τραχῶμα να μὴ πάθουν, και δοοι πάλι έχουν πάθει και τὸ ξερώνουν, να κάνουν τὸ κάθε τι γιά να μὴ πάθουν άλλοι.

Πρέπει να ποῦμε άκόμα λίγα λόγια και γιά μία άλλη κολλητική άρρώστειαν των ματιῶν, τὸν πονόμυον, πὸδ βασανίζει περισσώτερο τὰ μικρὰ παιδιὰ τὸ καλοκαίρι και τὸ φθινόπωρο. Ὁ πονόμυος κολλῇ κι' αὐτὸς από τὸν ένα άνθρωπο σὸν άλλον, με τὸν ἴδιο άπάνω καινὸν τρόπον πὸδ κολλάει και τὸ τραχῶμα. Ὁ πονόμυος εἶνε κι' αὐτὸς έπιφοβος να άφρῃ έλάττωμα σὴ μάτια σ' ὅλην τὴν ζωὴν και να μὴ βλέπομεν καλά.

Ὁ πονόμυος δέν εἶνε ὑποὸν ασὴν τὸ τραχῶμα, φαίνεται άμέσως πὸς τὰ μάτια του δέν εἶνε καλά, τὸν κόβουν, τὸν πονοῦν, κάνουν πολλές τοιμπλές και τρέχουν πολὺ πῶν. Τὸ πρῶτο τὰ μάτια του εἶνε κολλημένα. Μερικοί λένε πὸς τὸν όματο του κουβαλεῖ η μυγιά σὴ πόδια της και τὸν φέρνει από τὸν ένα σὸν άλλον, κι' ὥς αὐτὸς εἶνε κι' αὐτὸς ένας τρόπος πὸδ κολλῇ κι' αὐτὸς πονόμυος και γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλης κόπης κατά της μυγιάς πὸδ εἶνε ένα βρώμικον πετιρὸδ πὸδ κάθεται σὴ κάθε βρῶμα και στριφογυρίζει μέσα σὴ σπῆτα μας. Ἐπειδὴ ο πονόμυος εἶνε άρρώστεια της άκαθαρσίας σὴν τὸν τραχῶμα, γιά να προφυλαχθῇ απ' αὐτὸν πρέπει να κάνουμε δι εἴπαμε και γιά τὸ τραχῶμα. Χωριστὰ μαντήλια και πετοῖες, πόλεμος κατά της μυγιάς και κάθε άλλης άκαθαρσίας, η μεγάλη προσοχή σὴ χέρια μας και πὸς άνδρώπους πὸδ φαίνονται πὸς

κάτι έχουν τὰ μάτια τους.

Και άμα συνήθισουμε να πέρνουμε αὐτὸς δι προφυλαξεί, τότε θα πάθουν να παθαίνουν κι' άλλοι από τραχῶμα και πονόμυον, και εἰς και τὸ τραχῶμα θα λιγοστεύῃ κι' ο πονόμυος δέν θα βασανίζει τόσους χιλιάδες μεγάλους και πολὺ περισσότερους μικρούς.

Κι' απ' τις δοο αὐτὲς άρρώστειες των ματιῶν ὅπως κι' από μερικὲς άλλες μπορεῖ να γίνῃ ο άνθρώπος κοντόφθαλμος και να στραβῇ ὁράκη. Πολλοί από τούς στραβὸς πὸδ βλέπομε σὸς δρόμους να ζητιανεύουν δέν γεννηθῇ στραβὸι αλλά πάθαν απ' τὰ τραχῶματα και στραβωθηκαν, ὅπως και μερικοί από πονόμυον δυαντό. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν από τις δοο αὐτὲς άρρώστειες εἶναι πολὺ μεγάλος και πρέπει ὅλοι μας να προσέχουμε την ὕγεια των ματιῶν μας και να ακολουθοῦμε δοο εἴπαμε πάρα πάνω γιά την προφυλαξὴ τους. Ὅχι μονάχα ο τυφλὸς αλλά και ο κοντόφθαλμος χάνουν πολὺ από την άξίαν τους γιά εργασία, και εἰς δέν μποροῦν να ζήσουν οὔτε τὸν αὐτὸ τους, οὔτε τούς δικούς τους.

Ἀλλὰ και τὸ Κράτος και η Κοινωνία χάνουν απ' αὐτοῦς. Ὡς και οί στρατιῶτες μπορεῖ να γίνουν οὔτε ὕπαλλοι, οὔτε έπαγγελματίαι και τὸ Κράτος λαβαίνει μέτρα σοβαρὰ γιά τούς τραχωματικούς, ὅστε να ήμποροῦν να γιαιρευθῇ, ὅστε σὴ εἰδικά ἱατρεία πὸδ έχει ἱδρύσει και ἱδρύει σὴ διάφορα μέρη. Γιατὶ δέν εἶναι οσωτὸ να ὀπαρῶν τραχωματικοί Κουρεῖς, Ἐφημεριδοῦλαι, Λαχανοῦλαι, Σερβιτόροι, Κυμαρωτοί, Νταντάδες, Παρανέες και πολλοί άλλοι Ἑπαγγελματίαι πὸδ η δουλαίει τους τότε κάνει να εἶναι σὴ μεγάλη σχέση με τούς άλλους, και εἰς οὔπαρχει μεγάλος κίνδυνος να μεταδώσουν και σ' αὐτοῦς τὸ τραχῶμα. Ἡ βεραπεία του τραχωματος βασταει πολὺ καιρό και χρειάζεται μεγάλη ὕμνηον. Πρέπει δὲ δοο πηγαίνουν σὸν ἱατρεῖον γιά βεραπεία ν' άκούν προσεχτικά τις συμβουλές των γιαιτρῶν γιά τὸ χρόν, και την τάξῃ της βεραπείας και να μὴ τὴν παύουν χωρίς τήνγμήν του γιαιτροῦ.

Πρέπει λοιπὸν ὅλοι μας να ενδιαφεροῦμε γιά τὸν κίνδυνον αὐτὸν και να προφυλαγοῦμε να μὴ πάθουν τὰ μάτια μας τραχῶματα η πονόμυον και να συσταίνομε και σὸς άλλους τις ίδιες προφυλαξείς. Σ' αὐτοῦς δὲ βλέπομε πὸς τὰ μάτια τους εἶναι άρρωστα να τούς λέμε να πηγαίνουν σὸς γιαιτροῦς και σὴ Κρατικά ἱατρεία γιά βεραπεία. Προφύλαξῃ γιαν και βεραπεία των άρρωστων πρέπει να γίνων άπαραίτητα πράγματα της ζωῆς μας.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΒΑΛΤΙΜΟΡΗΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΟΒΡΑΧΙΟΝΑ

Ὁ Πρόεδρος της Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Βαλτιμόρης, κ. Ἀναστάσιος Σάμιος, μάς άπεθύηνε την κάτωθι ένδοξομένη έπιστολήν, δι' ής μάς γνωρίζει δι πρὸς τὸν κ. Π. Ι. Κορωνάου η Πουλῆκην άπέστειλε 200 δολάρια, ὡς εἰσφοράν των μελῶν του ὕπὸ την δεξιάν προεδρίαν των τῶσων κοινωνικῶς δρῶντος Σωματείου, ὕπὲρ του άγαίου έργου τούτου.

Ἡ Κυθηραϊκή Ἀδελφότης Βαλτιμόρης διαπιστώνει με μεγάλη εύχαρίστησιν δι τὸ μέγα και κοινωνικὸν έργον του Λιμενοβραχίου Ἑργ. Πελαγίας προχαρεῖ έπιτυχῶς και ταχύτατα χάρις τὴν προσωπική ένέργεια και ικανότητα του κ. Παναγ. Κορωνάου η Πουλῆκης καὶ στην προθυμία των συμπατριῶτων μας ὅπως με τὸν ὀβολὸν των τὸν ένισχυσοῦν κατά τὸ δυνατόν. Τὰ μέλη της Ἀδελφότητος, κατόπιν τούτου, εὐρέθησαν και πάλιν προθυμῶν να συμβάλουν και αὐτὰ ὕπὲρ της ταχύτερας περατώσεως του λαμπροῦ έργου, ἰδίως δὲ άφ' ής ήκουσαν εἰς την συνεδρίασιν μας, από τὸν πρὸ μηνῶν άπεστρέφοντα ἐξ Ἑλλάδος άδελφόν μου, τὰς λεπτομερείας της άφελείας και έξυμνητήσεως, που από της ένάρξεως της κατασκευῆς του ήρριξε να προσφέρῃ εις τούς συμπατριώτας.

Ἀληθεῖς, λοιπὸν, πατριῶται και αὐτοί, γνωσται τοῦ πρὸς την πατρίδα καθήκοντος, προθύμως και ένθουσιασμένως ένέκριναν παμψηφεί τὸ ποσὸν των διακοσίων (200) δολλαρίων ὕπὲρ τὸν σκοπὸν, ὅπερ έξουσιουδοτηθεῖς άπέστειλα ήδη εις τὸν κ. Παναγ. Κορωνάου η Πουλῆκην, έλπίζω δὲ δι και άλλα Κυθηραϊκά Σωματεία, ὅπως και εἴποροι έν τῷ Ἑσωτερικῷ Κυθῆρῳ, θα μὴ ποῦν την χειρονομίαν μας αὐτήν. Εὐχόμενος ὅπως τὸ εὐγενές και κοινωνικὸν έργον του κ. Κορωνάου συνοδοιῶν η έπιτυχία και η πρόσδος.

Διατελῶ μεθ' ὕποληψεως Ἀναστ. Σάμιος η Χελώνης
Πρόεδρος Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Βαλτιμόρης

2	Ἰουνίου	ὑπερμκ.	ΟΡΑΜΑ	ἐκ Πόρτ-Σαϊδ
15	»	»	ΖΕΡΒΙΣ ΜΠΕ·Υ·	»
30	»	»	ΟΡΦΟΡΑ	»
7	Ἰουλίου	»	ΝΑΡΚΟΥΝΤΑ	»

Τὸ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ἀναλαμβάνει νὰ τακτοποιήσῃ ΔΩ-
ΡΕΑΝ ὅλας τὰς ταξιδιωτικὰς διατυπώσεις τῶν ἐπιβατῶν
καὶ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς καλυτέρας θέσεις μὲ τὰς
εὐθυνωτέρας τιμὰς.

Ἐντιπρόσωπος Κυθέρων : Θ. ΠΟΤΗΡΗΣ Ἐμπορὸς ἐν Ποταμῷ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜ. Α. ΧΕΛΜΗΣ & ΣΙΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ

Ὀργάνωσις καὶ ἐκτέλεισις πολυκατοικιῶν
ὀρίζονται ἰδιοκτησίαι

Ἀρχιτεκτονικὰ μελέται καὶ ἐπιβλέψεις—Μπετόν ἀρμὲ
Γενικὰ ἐργολαβία οἰκοδομικῶν ἔργων
πραγματογνωμοσύναι

Ἀθῆναι—Πατησίων 26 Τηλ. 23-922
Τηλεγρ. Διευθύνσις «ΧΕΛΜΗΤΕΚΤ»

Ο Κ. ΒΙΚΤΟΡ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Μετέφερε τὸ κατ'ἀστημά του εἰς τὸ κτῖριον Παναγιώ-
τουπούλου πρώτη γωνία δεξιὰ εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Πο-
ταμοῦ.

κόν ναόν δοξολογία εἰς ἣν λαμπαδηφορία.